

seender fortjent Mand, der nu er trængende, og hvis Trang nu maastee ikke er uden en vis Forbindelse netop med den midfjære politiske Virksomhed, som han tidligere har udvirket. Men paa den anden Side er det saa godt som umuligt for denne Forsamling at omsætte det i og for sig meget vage og svævende Tilfagn, som for mange Aar siden er givet denne Mand om at komme i særlig Betragtning ved fremtidige Recltationer, til at være en Fordring, der kan fyldestgøres fra Statens Side gennem en Pension eller Understøttelse aarligt eller engang for alle. Derfor som den paagældende Ansøger endnu sad i privat Virksomhed og altsaa havde de ydre Betingelser for at kunne paatage sig Leverancer til Staten, vilde jeg finde det fuldkomment i sin Orden, om Folkethinget udtalte, at i Genhold til tidligere givne Tilfagn burde denne Mand komme i særlig Betragtning ved fremtidige Leverancer til Staten; men han befinder sig jo ikke i dette Tilfælde, han har i en Række af Aar ikke været i det Tilfælde, og nu kommer der en Ansøgning til os, som gaaer ud paa noget ganske Andet, nemlig en Understøttelse, et directe Vederlag i Penge. Jeg fremhæver dette, ikke fordi jeg nærer mindste Tvivl om at berøve denne Mand en Understøttelse, han ellers kunde faae, men fordi jeg, som ofte har hørdet det Tvivlsomme i, at Embeder og Bestillinger ikke bleve indrettede paa Opsygelse, men at der knyttes Pensionsret dertil, netop fra dette mit Standpunkt har maattet ansee det for fortrinnsvis nødvendigt at nedlægge en Indsigelse mod Noget, som uden Regel og Princip og paa en for Fremtiden betænkelig Maade, gjør et Greb ned i Statskassen til Fordeel for Private, og det er netop denne samme Opsygelse, som jeg gjør gjældende med Hensyn til Indstillingen under Nr. 27. Ogsaa der tiltræder jeg med Glæde enhver Uttring af Belvillie, som findes i Betænkningen eller er brugt af den ærede Ordfører med Hensyn til den paagældende Mand. Jeg skal her indskyde en lille Bemærkning, og det er den, at der er ingen af de Personer, om hvilke her er Tale, til hvem jeg staaer i det allermindste personlige Forhold; jeg kjender lige lidt og lige meget til dem Alle. Denne Moti-

vering under Nr. 27 synes mig at være en af de mærkeligste Prover paa, hvorledes Belvillien kan føre paa Afvete. Derfor det havde været den Søn af en for mange Aar siden afdød Embedsmand, der havde faaet Løfte om Embede, som nu kom til os og begjærede dette Løfte indfriet, saa kunde dette endda være Noget, der lod sig høre, og saa kunde der være Opsygning for den constitutionelle Stat til Godkjendelse af den absolute Konges Løfte. Det vilde derimod allerede være meget betænkeligt, hvis den samme Mand N. Borch, som ikke har faaet det tilfagte Embede, nu kom til os og i Kraft af dette uopfyldte Tilfagn forlangte en Pension for det Embede, han ikke havde havt. Men det synes mig et endnu meget videre og betænkeligere Skridt, at det nu er en Broder til den Mand, der ikke har faaet det Embede, som han havde havt grundet Udsigt til at faae, hvis han havde søgt derom — der kommer og begjærer Pension til Vederlag for det Embede, hans Broder ikke har villet have. Dette er en saadan Afhændelse paa 3de og 4de Haand af i og for sig temmelig mislygte og usikre Rettigheder, som det ikke gaaer an at anerkjende. Det er ikke oplyst, at Sønnen N. Borch har søgt noget Embede og dog ikke faaet det; tværtimod, det er blevet fremhævet, at han var i Udlandet og ikke søgte Embede; men hvorledes saa denne eventuelle Ret for ham skal kunne føres over paa D. G. Borch, der er en Broder af ham — det er jeg ikke istand til at indsee. Ogsaa forekommer det mig, at alle de Fortjenester, som den paagældende Mand kan have havt i sin Ærervirksomhed, ikke ere af den Art, at de berettiger til at komme her til Staten. Jeg vilde finde det allervigtigst, om denne Mand mange forhenværende Elever, af hvilke dog vel Adskillige ere i en saadan Stilling, at de ere istand til at yde Tilskud, havde staaet sig sammen, for at sikkre en fortjent Ærer mod Nød og Trang i hans Alderdom; men der er ikke Opsygning for Staten, i hvis Tjeneste denne Mand ikke har staaet, til at lade ham tilflyde Pension. Jeg skal ikke sige mere om disse Punkter; jeg anseer det for tilstrækkeligt, at der er blevet nedlagt denne Indsigelse. Jeg kan dog ikke